

Mõnni teiseperre emma ei tahha ommast emma puust lahkuda, waid jookseb ikka koeo emma jure nago mõnni ellitud norik, kes omma noort meest ei armasta; agga sesuggune on jubba teist enne armaſtanud ja ei olle ſiis ka ſureſt wáart, et ikka emma jure kaebama lähhá. Kes ſiis tahhab táhhele panna, ſe woib ſiiski abbi leida. Hakkab teine perre wálja tullesma, ſiis wótta úks ólle-klaas pahhema kátte ja anne-tiim parrema kátte ja wahhi terawáste wanna pu ees, ſiis ſaad ſa náhha, kui emma wálja tulles ja pühhi taſfakeste klaſi ſiſe ja panne arm rie úlle, et ta ummase ei já, tulles pu eest árra ja wata, kuhhu pole teised heitwad. On perre jubba hakkanud okſa heitma, ſiis purtsu ommast ſuust óllut nende peale, et need ennam lendo ei ſa, ſiis heidab teine perre nende jure, purtsa weel óllut peale ja leika okſa ots mahha, panne okſaga alt lugist okſa ots ſiſe, ſiis hakkawad kohhe pu ſiſe jookſma. On leik jubba ſuremaſt pu ſees, ſiis laſſe ſe wáſſinud emma nende jure — ſest emma wáſſitab ennast klaſi ſees árra,

et tal ennam luſti ei olle, emma jure jookſta!
— kúl ta ſiis paigale jááb.
Heidab úks perre úhhe pöſa ſiſe, ehk jámmeda pu úmber, ehk aea ſiſe, ſiis peab ſe pu, kus ſiſe nemmad peawad pandud ſama, kúlma weega márjakſ kaſtetama ja ſuggo mee ja ormi ehk pojo-rohtudega ſeest úlle nühhitama, et kenna hais pu ſees ſaab ollema. On pu walmis, ſiis peab ſedda ni liggi kui woimalik, lindude liggi pannema, agga ikka tule peale, et hais nende kátte tulles ja kui ſiis woimalik on, peab kaſsuma eſmalt luſſikaga mõnni kúmmekond lina pu ſiſe panna ehk úhhe okſa taſfakeste árra leikama ja liinud ſellega meſſipu ſiſe pannema, ſiis jookſwad teised ka járrele. Waljuſt ei woi nendega úmber káia, ſest et emma kergeſte woib wigga ſada ja ſiis on perre raiſkuſ. Riſaſt kohhaſt ei tahha nemmad ni rutto wálja tulla, ſellepárraſt ei pea aega pitkaks pannema, kui ſe ka kauem turib, et leik on pu ſiſe láinud. Kui emma jubba pu ſees on, miſ mitte igga kord náhha ei olle, ſiis tunnuſe ſedda